

ÎNCHEIERE

6 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „MSR-Exconstruct”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Arnaut-Petrol” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „MSR-Exconstruct” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „MSR-Exconstruct” și menținută hotărârea Judecătoriei Strășeni din 24 noiembrie 2016, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 15 august 2016, SA „Arnaut-Petrol” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „MSR-Exconstruct” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 2 octombrie 2014, SA „Arnaut-Petrol” a livrat SRL „MSR-Exconstruct” produse reziduale de la rafinarea petrolului, în sumă totală de 104190 lei, inclusiv TVA 17365 lei, fapt confirmat prin factura fiscală nr. FE0325029 din 2 octombrie 2014 care este semnată de către SRL „MSR-Exconstruct”.

Menționează că SRL „MSR-Exconstruct” a achitat parțial pentru livrarea produselor, astfel încât la data de 2 octombrie 2014 la contul SA „Arnaut-Petrol” a fost transferată suma în mărime de 26100 lei, iar la data de 14 noiembrie 2014 a fost transferată încă o sumă în mărime de 20000 lei.

Indică că până în prezent SRL „MSR-Exconstruct” nu a stins în volum deplin costul produselor livrate în baza facturii fiscale nr. FE0325029 din 2 octombrie 2014, acumulând o datorie în sumă de 58090 lei.

Relevă că la adresa SRL „MSR-Exconstruct” a fost expediată pretenția SA „Arnaut-Petrol” cu privire la achitarea datoriei, care deși a fost recepționată de către SRL „MSR-Exconstruct”, a rămas neexecutată.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 572, 602 alin. (2), 617, 619 alin. (1) și (2) Cod civil.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la SRL „MSR-Exconstruct” în beneficiul SA „Arnaut-Petrol” a datoriei în sumă de 58090 lei, a dobânzii pentru întârzierea executării obligației în sumă de 2848,68 lei, a taxei de stat în sumă de 1828,15 lei, cât și a cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 2700 lei.

La 20 octombrie 2016, SA „Arnaut-Petrol” a depus o cerere cu privire la micșorarea cuantumului pretențiilor din acțiune, prin care a solicitat încasarea de la SRL „MSR-Exconstruct” în beneficiul SA „Arnaut-Petrol” a datoriei de bază în sumă de 52090 lei, a dobânzii pentru întârzierea executării obligației în sumă de 2848,68 lei, a taxei de stat în sumă de 1828,15 lei, cât și a cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 2700 lei.

În motivarea acesteia a invocat că după depunerea cererii de chemare în judecată la data de 19 octombrie 2016, în cadrul procesului judiciar început, SRL „MSR-Exconstruct” a stins parțial partea din datoria acumulată, în sumă de 6000 lei, iar restul din cerințele înaintate de SA „Arnaut-Petrol” nu au fost executate de către SRL „MSR-Exconstruct” până în prezent.

La 23 noiembrie 2016, SA „Arnaut-Petrol” a mai depus o cerere cu privire la micșorarea cuantumului pretențiilor din acțiune, prin care a solicitat încasarea de la SRL „MSR-Exconstruct” în beneficiul SA „Arnaut-Petrol” a datoriei de bază în sumă de 40090 lei, a dobânzii pentru întârzierea executării obligației în sumă de 2848,68 lei, a taxei de stat în sumă de 1828,15 lei, cât și a cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 2700 lei.

În motivarea acesteia a invocat că după ședințele de judecată desfășurate în prezenta cauză civilă, SRL „MSR-Exconstruct” a mai transferat pe conturile bancare ale SA „Arnaut-Petrol” sumele de 6000 lei, 4000 lei și 2000 lei cu titlu de stingere a datoriei acumulate în temeiul procurării produselor, iar restul din cerințele înaintate de SA „Arnaut-Petrol” nu au fost executate de către SRL „MSR-Exconstruct” până în prezent.

Prin hotărârea Judecătorei Strășeni din 24 noiembrie 2016, acțiunea a fost admisă.

A fost încasat de la SRL „MSR-Exconstruct” în beneficiul SA „Arnaut-Petrol” suma de 40090 lei cu titlu de datorie, suma de 2848,68 lei cu titlu de dobândă de întârziere și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii în judecată în mărime de 1828,15 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 2700 lei, în total suma de 47466,83 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, a fost respins apelul declarat de către SRL „MSR-Exconstruct” și menținută hotărârea Judecătorei Strășeni din 24 noiembrie 2016.

La 21 iunie 2017, SRL „MSR-Exconstruct” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, prin care a solicitat admiterea

recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere parțială a cererii de chemare în judecată în partea încasării dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată ierarhice inferioare au admis lezarea dreptului SRL „MSR-Exconstruct” la un proces achitabil, ignorând argumentele și probele administrate la dosar, care le-au lăsat fără apreciere.

Consideră că instanțele de judecată ierarhic inferioare au încălcat normele de drept material și procedural și anume art. 6 §1, 13 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 20, 26 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, art. 5, 130, 118 alin. (1), 183 alin. (2), 239 CPC.

Menționează că instanțele de judecată ierarhic inferioare în motivarea hotărârilor au invocat că SRL „MSR-Exconstruct” trebuie să plătească nu numai restul datoriei de bază, dar chiar și dobânda de întârziere.

Indică că calculele efectuate de SA „Arnaut-Petrol” privind încasarea dobânzii de întârziere la cererea de chemare în judecată, au fost greșit luate în considerație, deoarece acestea nu sunt clare și nu sunt motivate.

Obiectează că SA „Arnaut-Petrol” urma să prezinte instanței de judecată descifrarea modalității de calcul a dobânzii de întârziere solicitate, ceea ce nu a fost efectuat de către SA „Arnaut-Petrol”, iar la cererea de chemare în judecată nu au fost anexate copiile hotărârilor Băncii Naționale a Moldovei pe care se bazează calculele SA „Arnaut-Petrol”.

Subliniază că pe parcursul examinării cauzei SRL „MSR-Exconstruct” a achitat suma de 18000 lei din datoria de bază și concomitent calculele privind încasarea dobânzii de întârziere urmau a fi efectuate din suma de 40090 lei și nu din suma de 58090 lei.

Având în vedere prevederile art. 94 alin. (1) CPC, consideră că taxa de stat încasată de la SRL „MSR-Exconstruct” urma a fi încasată din suma de 42938 lei, ce constituie suma de 1288,14 lei.

Relevă că nu este de acord nici cu mărimea cheltuielilor pentru asistența juridică încasate din contul SRL „MSR-Exconstruct”, astfel cu referire la prevederile art. 96 alin. (1) CPC, consideră recurenta ca fiind exagerată suma în mărime de 2700 lei încasată cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Este de opinia recurenta că o astfel de soluție a instanțelor de judecată ierarhic inferioare este una greșită, fapt ce rezultă din nedeterminarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele și că concluziile primei instanțe sunt bazate pe o apreciere unilaterală și arbitrară a materialului probator și vine în contradicție cu normele de drept procedural.

La 16 noiembrie 2017, SA „Arnaut-Petrol” a depus referință, prin care a solicitat de a declara inadmisibil recursul depus de SRL „MSR-Exconstruct”.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 21 iunie 2017 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „MSR-Exconstruct” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „MSR-Exconstruct”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „MSR-Exconstruct” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „MSR-Exconstruct” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță